

na kónzu rěka pschi wschěm tradanju tu a tam: Wschitzy buch u našyczeni. Haj, Bože lube sataranje tež dženska hiščcže dale traje. Ale hač je to wschitko, sčtož chze nam tole dženskišche powjedanje wo našyczenju sčtyri tyřaz ludži prajicž? Pohladajmy:

Kak lubje a rjenje šo Jesuř sa hlódnny lud stara
— a to dženska hiščcže!

- 1) Wón nimo snutšneje nusy tež swonknu snaje.
- 2) Wón nam pomha, hdž nimo swonkneje nusy tež snutšnu sacžuwamy.

I.

Nasche sczenje naš do puscžiny wjedže, na hórku šnano pschi morju, na městno, rjenje cžiche, k wuczenju runje kaž k pošluchanju jenať křmane. Wjete stow, haj něsčto tyřaz ludži běšche šo tam sesčło. A cžemu? Tola jenož, šo bychu Bože šlowo šlyščeli. Woni běchu potajkim hlódnny sa Božim šlowom, hlódnny w duschi. A spofojenju tuteho hlóda njebě jim žadny pucž pschedaloki a žane tradanje pschewobcžežne. Sa to woprowachu lubje rad šwój cžadž. Tři dny, niž jenož poldra hodžinki, kaž dženska nasche kemschenja s wjetřcha traja, wostachu woni pola njeho. Žane swony jich njewoľachu a žane piščcžele njeschumjachu, šo bychu wutrobu a myšle k njebjesam wabike. Sa to pať stejese psched nimi tón, kiž wo wjete rjenšcho a móžnišcho předowasche, hač žadny profeta abo piřmawuczeny abo žadny druhi cžłowški předať. Njesteji tu, wo cžim je wón tehdy předowať, bjes dwěla pať wo tym, hdže a kak namaka duscha šwój statok a dom, hdže a kak wona k měrej pschińdže, sčto trjeba, šo by byla w domje šwojeho Anjesa wěcžnje. Wón pošasowasche jim žyľu cžłowšku hubjenošč bjes Boha, pošasowasche jim pať tež teho, kiž njerjetnje jenož ale wopravdže je, sčtož praji a lubi: Ja šym Anjes, twój lěkar, šym křlěb a woda žiwjenja, a sčtož ke mni hlódnny a lacžny pschińdže, teho njesechzu wustorcžicž. Tajke a podobne šlyščecž dyrbjesche wješele byč a radošč. Tak šo hodžinki,